

Skuteczna edukacja na rzecz zatrudnienia:
Warszawa. Seria rozmów
przeprowadzonych w Polsce

„Żyjemy w świecie nadmiaru informacji i wielości źródeł wiedzy.”

Dr Małgorzata Bonikowska

Dr Małgorzata Bonikowska dzieli swój czas między pracę na stanowisku Doradcy w Centrum Rozwoju Zasobów Ludzkich, prowadzeniem firmy wydawniczej i doradczej oraz kontynuacją swojej kariery akademickiej w charakterze naukowca, wykładowcy, nauczyciela i szefa projektów edukacyjnych. Ma bogate międzynarodowe doświadczenie. Współpracowała z Kancelarią Prezesa Rady Ministrów i wieloma ministerstwami w Polsce.

Podczas rozmowy Dr Bonikowska opisuje kluczowe wyzwania, przed którymi staje polski system oświaty w XXI wieku.

Kluczowe wnioski

- Polska jest obecnie największym beneficjentem środków Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS), a znaczna część tego budżetu przeznaczona jest na dotowanie szkoleń i studiów podyplomowych.
- Choć dotacje europejskie na edukację pod wieloma względami mają pozytywne

„Współczesny człowiek jest szybki i niecierpliwy. Nudzi go jednowymiarowość i powtarzalność.”

znaczenie, to spowodowały w Polsce zakłócenia na rynku usług edukacyjnych.

- Brak dostatecznego dialogu pomiędzy resortami planującymi wykorzystanie środków EFS na szkolenia obywateli w kontekście podejmowania zatrudnienia.
- Zdobycie dyplomu magisterskiego okupione jest kilkoma dodatkowymi latami nauki, bez późniejszej możliwości zastosowania tej wiedzy w miejscu pracy.
- Dużo w kwestii informatyzowania szkół i nauczycieli robi sektor prywatny.
- Na sukces edukacyjny i zawodowy w Polsce wpływ mają:

Kształcenie ustawiczne: „Musimy zrozumieć, że ciągła edukacja jest stałym elementem życia”.

Umiejętność wybierania i filtrowania wiedzy: „Żyjemy w świecie nadmiaru informacji i wielości źródeł wiedzy”.

Zdolność wykonywania kilku czynności naraz: „Współczesny człowiek jest szybki i niecierpliwy. Nudzi go jednowymiarowość i powtarzalność”.

Podsumowanie rozmowy

Istnieje wielka potrzeba zmiany tradycyjnego sposobu rządzenia „sektorowego”:

„Ministerstwa są niezależnymi królestwami. Brakuje struktur, które ułatwiłyby planowanie i wdrażanie wspólnych, międzyresortowych przedsięwzięć. Istnieje wymiana informacji, ale nic ponad to”.

Istnieje słabe powiązanie systemu kształcenia uniwersyteckiego z perspektywami zatrudnienia:

„Wiele osób w Polsce studiuje na kierunkach niezwiązanych z biznesem, np. na filologii. Nie wszyscy chcą potem pracować jako tłumacze lub znawcy literatury. Wielu z nich trafia do biznesu. Jednak program studiów wcale do tego nie przygotowuje”.

Niedostateczny element praktyki w nauczaniu ma ogromny wpływ na jakość doświadczenia edukacyjnego odbieranego przez uczących się:

„Gdy wykłady się kończą, musisz wprowadzić w życie to, czego się nauczyłeś ... Jeśli nie wiesz jak, to jakbyś znał zasady języka bez umiejętności posługiwania się nim”.

„Bez względu na to, co studujemy, dostrzeganie konieczności globalnego myślenia w procesie kształcenia na kierunkach studiów jest rzadkością.”

Uzyskanie równowagi pomiędzy klasycznym podejściem do nauczania a innowacyjnością wymaga koncepcyjnej zmiany:

„Edukacja musi stać się kompleksową ofertą, która umożliwi uczniom samodzielne i ustawiczne odkrywanie, zdobywanie wiedzy”.

Ministerstwo Edukacji Narodowej nalega, aby nauczyciele włączali ICT i multimedia do dydaktyki:

„... To (ten problem) jednak stwarza coraz większą barierę pomiędzy nauczycielem a uczniem, doskonale zorientowanym w możliwościach nowych technologii i zasobach Internetu. Nauczyciel, który za tym nie nadąża traci autorytet”.